

12 MAIG

DIA INTERNACIONAL DE LA FIBROMIÀLGIA I EL SÍNDROME DE FATIGA CRÒNICA 2016

En aquest **Dia Internacional de la Fibromiàlgia i la Síndrome de Fatiga Crònica**, els malalts i les entitats que ens defensen aixequem la nostra veu per reclamar, una vegada més, les nostres reivindicacions com a malalts i com a ciutadans.

Perquè **aspirem** a una millor qualitat de vida per a nosaltres i les nostres famílies.

Perquè **tenim** somnis i aspiracions legítimes, i un sentit de la dignitat i dels nostres drets que ens obliga a reivindicar-los.

Perquè **demanem** que siguin plenament reconegudes i tractades les nostres malalties dins del Sistema Públic Sanitari i Social.

Perquè **reclamem** que se'ns tracti amb **RESPECTE** en tots els àmbits de la societat, començant pel ciutadà anònim, passant pels professionals sanitaris i socials, empresaris i sindicats, científics i investigadors, fins a arribar a les institucions públiques, que haurien de ser els principals garants dels nostres drets i de la Llei.

Perquè **exigim** el **COMPLIMENT** de la Llei, des de la Declaració Universal dels Drets Humans, fins a la Constitució Espanyola i els diversos Estatuts o Lleis Autonòmiques.

Perquè tots els malalts siguem tractats com a ciutadans de ple dret, **TOTS** sense distinció.

Perquè les **associacions de malalts**, en les quals dipositem la nostra confiança, els nostres anhels i dignitat, puguin deixar de ser el drap de llàgrimes i únic refugi de tants malalts incompresos i exclosos.

Perquè deixin d'haver de lluitar contínuament per suplir manques i deficiències d'aquest Estat del Benestar, que ens cobra els seus impostos quan som productives i ens abandona quan estem malaltes i li reclamem els nostres drets.

En aquest punt, volem **destacar les fites** aconseguides en alguns territoris de l'Estat i denunciar **l'eixamplament de les desigualtats** entre Comunitats Autònomes, la qual cosa contravé la premissa que la **malaltia no té nacionalitat** o, almenys, no hauria de tenir-la.

En aquest sentit, i malgrat significats avanços desiguals, en aquest Manifest sintetitzem, també una vegada més, les nostres reivindicacions prioritàries:

El **reconeixement** de la malaltia per part de professionals, institucions, agents socials i societat en general

La **recerca** per aconseguir un millor diagnòstic, tractaments i detecció precoç

La **millora de l'atenció sanitària** i l'establiment de protocols unificats que garanteixin la igualtat en la qualitat i l'accessibilitat als recursos i serveis del Sistema Públic de Salut

L'accés al treball, sigui mitjançant l'adaptació dels llocs de treball, sigui mitjançant noves fórmules d'inserció laboral

Les **justes prestacions socials** quan la gravetat de la malaltia no ens permeti treballar.

Tot això amb una crida a la **SOLIDARITAT** de la ciutadania en la lluita comuna per crear una societat més **JUSTA** i més **EQUITATIVA**. En definitiva, més **HUMANA**.

12 de maig 2016